ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਐਮ/ਐਸ ਏ ਜੇ ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8980-8981/2012)

28,ਅਪ੍ਰੈਲ 2023

[ਐੱਸ ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ ਅਤੇ ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ ਜੇ.]

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1968 ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ-ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 35- ਆਯੋਜਿਤ ਐਚ ਪੀ ਜੀ ਐਸ ਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2012 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰ.9212 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 2012 ਦੇ ਸੀਏ ਨੰਬਰ 8980 ਵਿੱਚ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਅਤੇ ਸਾਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ -ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1954

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1968-ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਬੀ-"ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਟੈਕਸ ਹੋਵੇਗਾ"-ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1954-ਚੈਪਟਰ VI-ਆਯੋਜਿਤਃ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਚਾਰਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ-ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ' ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ -ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਚ. ਪੀ. ਐਲ. ਆਰ. ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ -ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਰੱਖਿਆਃ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਖਾਲੀਪਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਧਾਰਾ 151-ਆਯੋਜਿਤਃ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਲਈ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਧਾਰਾ 151-ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.-ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਆਯੋਜਿਤ 1.1 ਏ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਨ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੀਐਨਬੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਰਾਹ ਪੀਐਨਬੀ ਵੱਲੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਪੀਐਨਬੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੀਐਨਬੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।[ਪੈਰਾ 29,31 ਅਤੇ 32][788- ਜੀ-ਐਚ; 789-ਈ-ਜੀ]

ਏ ਆਰ ਅੰਤੁਲੇ ਬਨਾਮ ਆਰ ਐਸ ਨਾਇਕ (1988) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 602: [1988] 1 ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.2 ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ' ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਖਾਲੀਪਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਲਕਿ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਕੀ ਐੱਚਪੀਜੀਐੱਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਹੁਣ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ 775ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ-ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮਿਤੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008-ਵਿੱਚ ਸਾਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਦਾਇਰੇ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਆਪਣਾ ਅਧਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26ਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਦੋਂ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਏ ਜੇ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਵ੍ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਐੱਚਪੀਜੀਐੱਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਅਤੇ ਐੱਸਏਆਰਐੱਫਏਈਆਈਐੱਸਆਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 35,38-40][790-ਬੀ-ਡੀ; 793-ਸੀ-ਐਚ]

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2009) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 94: [2009] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 735-ਤੇ ਨਿਰਭਰ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਏ ਜੇ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਐਚ ਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰ. 306/2007 ਮਿਤੀ ਸਤੰਬਰ, 2007-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ.

1.3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਚ. ਪੀ. ਐਲ. ਆਰ. ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ.ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਚਾਰਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ 2007 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 306 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਤੀਜੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਚਪੀਐਲਆਰ ਐਕਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਲ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 48,49 ਅਤੇ 51][795- ਐੱਫ-ਜੀ; 796-ਬੀ-ਈ; 797-ਸੀ-ਡੀ]

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬੀਕਾਨੇਰ ਐਂਡ ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1995) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 19: [1994] 6 ਸਪਲਿ. ਐਸਸੀਆਰ 566-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1994] 6 ਸਪਲਿ. ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 566

[1988] 1 ਸਪਲਿ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 27 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2009] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 735 ਪੈਰਾ 36 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂ: 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.8980-8981.

2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 306 ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਸੀਐਮਪੀ ਨੰਬਰ 1160 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 07.09.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ.

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਏ.ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9212-9213 ਦਾ 2012.

ਅਭਿਨਵ ਮੁਖਰਜੀ, ਬਿਹੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਕਸ਼ੈ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਿਜ, ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਏ ਵੇਨਾਇਆਗਮ ਬਾਲਨ, ਸੰਜੇ ਕਪੂਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਘਾ ਕਰਨਵਾਲ, ਸੂਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਰਜੁਨ ਭਾਟੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸਥਾ ਗੰਬਰ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

1. ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਧਾਗਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ਼ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, "ਰਾਜ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਹਨ।ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8980-8981/2012

2. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਸਰਜ਼ ਏ. ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2012 ਦਾ 8980 ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਮਟਿਡ, ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ, 6 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ। ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ-

"ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। 1 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਰੀਜੈਂਟ ਰਬੜ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸਟਮੈਨ ਰਬੜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 254/2/1, ਖਤੌਨੀ ਨੰ. 7 ਮਿੰਟ, 14 ਮਿੰਟ, ਮਾਪ 3 ਵਿੱਘੇ 7 ਬਿਸ਼ਵਾਸ, ਪਿੰਡ ਮੋਗੀਨਾਂਦ, ਕਾਲਾ-ਅੰਬ, ਤਹਿਸੀਲ ਨਾਹਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿਰਮੌਰ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ ਤੋਂ 25,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ। 1 ਤੋਂ 5."

[1] ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8980-8981/2012 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9212-9213/2012

[2] ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 306/2007

3. 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।3. 29 ਅਕਤੂਬਰ, 2009 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਤੀ 07-09-07 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 47 ਰੂਲ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਲਈ 07-09-09 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, 07-09-09 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

29 ਅਕਤੂਬਰ, 2009 ਦੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 2012 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 8981 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ (7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਿਤ) ਖਰੀਦੀ ਸੀ।ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ (ਸੰਖੇਪ "ਐੱਚ. ਪੀ. ਐੱਫ. ਸੀ" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੀਜੈਂਟ ਰਬੜ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੰਖੇਪ "ਰੀਜੈਂਟ" ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਰੀਜੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਐੱਚ. ਪੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸਟਮੈਨ ਰਬੜ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਈਸਟਮੈਨ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਈਸਟਮੈਨ ਨੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਈਸਟਮੈਨ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 18 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ (ਲਾਗੂ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ 50,01,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰਿਆ।ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪਹਿਲੇ

[3] ਸੀਐੱਮਪੀ ਨੰ. 1160/2008

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (6) ਅਤੇ (10) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 21 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ-

"ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਸੂਚੀਬੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੇਠਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਰੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6. ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਨੇ 24 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 17 ਅਗਸਤ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 6 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ।

7. ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 22 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1998-1999,1999-2000,2000-2001 ਅਤੇ 2001-2002 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 18 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਰੀਜੈਂਟ ਅਤੇ ਈਸਟਮੈਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 19,03,845/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ 13,73,115/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1968 (ਸੰਖੇਪ "ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇਕਪਾਸੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਅਸੈੱਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ (18 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ) ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰੀਜੈਂਟ ਜਾਂ ਈਸਟਮੈਨ ਦੀ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੀਜੈਂਟ ਅਤੇ ਈਸਟਮੈਨ ਦੀ ਇਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨਾਹਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿਰਮੌਰ ਦੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਨਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰੀਜੈਂਟ ਅਤੇ ਈਸਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

8. 22 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ (i) ਰੀਜੈਂਟ ਅਤੇ ਈਸਟਮੈਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ; (ii) ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

22 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ; ਅਤੇ (iii) ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ।

9. ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

10. ਅਸੀਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ:-

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ।

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੈਰ-ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਅਸੰਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ (ਐੱਸਆਈਸੀ, ਸੰਸਦ) ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸੰਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡੀਲਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੈਂਕ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗਾ, ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਰ-ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡੀਲਰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 (7) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 16 ਏ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੰ. 5 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਪ੍ਰੱਛਣ ਵਿੱਚ। 3 ਅਤੇ 4 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 5 ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਐਂਟਰੀਆਂ (ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਡੀਲਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰਜ ਦਾ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਦਾ ਚਾਰਜ ਇੱਕ ਫਲੋਟਿੰਗ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 18-01-05 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸੈੱਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਏ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਬੀ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕੋ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 11-07-06 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੋਝ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ,ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੋਝ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਗੈਰ-ਬੋਝ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੋਝ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ)

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9212-9213/2012

ਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ (ਸੰਖੇਪ "ਪੀ. ਐਨ. ਬੀ" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਪਰਰਗਸ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਪੈਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੰਖੇਪ "ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ" ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ). ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਬੱਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੋਲਨ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਇਸ ਦੇ ਫੈਕਟਰੀ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਟੀ. ਤੇਜਪਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ (ਸੰਖੇਪ "ਗਾਰੰਟਰ" ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਖਾਤਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 42.29 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 (ਸੰਖੇਪ "ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਡੈਬਿਟ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੈਪੁਰ (ਸੰਖੇਪ "ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ., ਜੈਪੁਰ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਐਨਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 12 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ 14 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ, ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2,65,97,162.50 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 2 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਸੰਖੇਪ "ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ" ਲਈ) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੋਲਨ (ਸੰਖੇਪ "ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਮਿਤੀ 12 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 32,72,365/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 3 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਸੀ।

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1954 ਅਧੀਨ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ (ਸੰਖੇਪ "ਐਚ. ਪੀ. ਐਲ. ਆਰ. ਐਕਟ" ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ ਡੀਆਰਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਿਕਵਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ' ਤੇ ਉਕਤ ਰਿਕਵਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੀਕਾਨੇਰ ਐਂਡ ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਰਸ. 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀਐਨਬੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ ਰਾਜ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਿਕਵਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

12. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬੱਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੋਲਨ ਵਿਖੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਡੀਆਰਟੀ ਐਕਟ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1872, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਐਕੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਂਡ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ, 1970 (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ "ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

13. ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ। 32,72,365/ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਚ. ਪੀ. ਐਲ. ਆਰ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਲਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਕਿ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਐਨਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ 12 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪੀਐਨਬੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬੀਕਾਨੇਰ ਅਤੇ ਜੈਪੁਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏਏਏਏ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ

[4] (1995) 2 ਐਸਸੀਸੀ 19

[5] ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 2001 ਦਾ 239

ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀਮੈਟੀਰੀਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੀਲਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਤੱਤ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਪੀਐਨਬੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਏ. ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਚ. ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8980 of 2012, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਏ ਜੇ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੀਐਨਬੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਸਾਰਫੇਸੀਆਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

15. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾਃ-"ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੌਰਗੇਜ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12.11.1998 ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 4 ਤੋਂ 6. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇਸ ਲਈ, ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ

[6]ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 306/2007

ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਬਚੀ ਬਾਕੀ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਤੋਂ 6 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਬੀ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸੰਗਤ ਹਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ)

16. 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਤਹਿਤ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਆਦਿ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 7 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਾਰੀ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

17. ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਸੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਜਿਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 5 ਜੂਨ, 2008 ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ[7]:

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਡੇ 2.1.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

[7] ਸੀ. ਐਮ. ਪੀ. ਨੰ. 2008 ਦਾ 1205

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਨਾ ਤਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

18. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2012 ਦਾ 9212 ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9213/2012.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ

19. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪਈ।

20. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

21. ਪੀਐਨਬੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 11 ਮਾਰਚ, 2011 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

"ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18.3.2011 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰੋ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਦਾ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਃ

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਏ.ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ

[ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.]

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ, ਨੰ. 1 ਇੱਥੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਸਟੈਂਡ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 3 ਅਤੇ 5 ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। 2 ਅਤੇ 4 ".

23. ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੀਐਨਬੀ (ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ (ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ (ਪੰਜਵਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਡੀਆਰਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਟੀ ਤੇਜਪਾਲ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। (ਚੌਥਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ)

24. ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਪੀ. ਜੀ. ਐੱਸ. ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ।

25. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ' ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 26. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਹਨਃ

(i) ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੀ. ਐਨ. ਬੀ. 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(ii) ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

(iii) ਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ?

(iv) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ/ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੈ?

(v) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ

27. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਏ ਆਰ ਅੰਤੁਲੇ ਬਨਾਮ ਆਰ ਐੱਸ ਨਾਇਕ [8] ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਮੰਚ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਪਰ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ।

28. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਧਿਰ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ।

29. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਕਾਰਨ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

[8] (1988) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 602

30. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਪੀਐਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ) ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪੀਐਨਬੀ ਨੂੰ 36 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ।ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ 13 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ, ਡੀਆਰਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਪੀਐਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ 27 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਣ ਵੇਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਨ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

31. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

32. ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੀਐਨਬੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੀਐਨਬੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਪੀਐਨਬੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

33. ਅਸੀਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

34. ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

35. ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਅਸਾਨ ਜਵਾਬ ਉਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ' ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਖਾਲੀਪਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਲਕਿ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਾਡੀ ਦ੍ਰਿੜ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਕੀ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਹੁਣ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

36. ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ (ਮਿਤੀ 27 ਫਰਵਰੀ, 2009) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ SARFAESI ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ, ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 38-ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਜਨਰਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 26-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅੰਤਰ ਹੋਰ, ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿਃ

"116.The ਗੈਰ ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (1) ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਣ ਸਿਰਫ ਜੇ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38-ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26-ਬੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

[9] (2009) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 94

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਏ.ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ

[ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.]

1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਸਿਰਫ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

***

126. ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਸਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਸੰਸਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬੈਂਕਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 529-ਏ ਜਾਂ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (2) ਵਰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੈਂਕਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰਜ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਖ਼ਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਭੁੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

127. 'ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ/ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ/ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (1) (ਜ਼ੈਡਏ) ਅਤੇ (ਵੀ) ਵਿੱਚ 'ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ' ਅਤੇ 'ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

128. ਜੇ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੈਂਕਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

129. ਜੇ ਸੰਸਦ ਬੈਂਕਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰਜ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਕਮੈਨਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1923 ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਏ, ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (2), ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 74 (1), ਮਾਈਨਜ਼ ਐਂਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (2), ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 529-ਏ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

130 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਕਮੈਨਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਆਦਿ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੰਬਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38-ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26-ਬੀ ਅਤੇ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (1) ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੈਰ-ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ)

37. ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਰਾਹੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਏ.ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ

[ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.]

ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2016 ਸਾਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਚੈਪਟਰ 4-ਏ 24 ਜਨਵਰੀ, 2020 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 26ਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1 ਸਤੰਬਰ, 2016 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਸਮਾਨ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਥੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

38. ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ-ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮਿਤੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008-ਵਿੱਚ ਸਾਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਦਾਇਰੇ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਬੇੜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਆਪਣਾ ਅਧਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26ਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

39. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਦੋਂ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਐੱਸ. ਏ. ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਐਕਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਏ. ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰਕਚਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਲਿਮਟਿਡ (ਉਪਰੋਕਤ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

40. ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

41. ਹੁਣ ਤੀਜਾ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

42. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 2012 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 9212-9213 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪੀ.ਐਨ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਦਾ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਮਿਤੀ' ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੀਐਨਬੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਐੱਸ. ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦੇਵਾਂਗੇ।

43. 2012 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 9212-9213 ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ।

44. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2012 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 8980-8981 ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਤੀਜਾ ਮੁੱਦਾ ਬਹੁਤ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ.

45. ਚਰਚਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐੱਚਪੀਜੀਐੱਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐੱਚ. ਪੀ. ਜੀ. ਐੱਸ. ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ।ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚਪੀਜੀਐੱਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਏ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਬੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਏ.ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ

[ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.]

"16-ਬੀ. ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਟੈਕਸ ਹੋਵੇਗਾ। - ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫਸਟ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗੀ।

46. ਉਪਰੋਕਤ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਐਚਪੀਐਲਆਰ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

47. ਐੱਚ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਆਰ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (4) ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਾਮਨੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐੱਚ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਆਰ. ਐਕਟ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ" ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 74 ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਅਸਟੇਟ ਜਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 75 ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਧਾਰਾ 75-ਏ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 81 ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਕਿਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 84 ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

48. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਐੱਚ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਆਰ. ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਿਊਪੀ 306 ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੈਰ-ਅਡ਼ਿੱਕਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲਾਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ/ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਨ।

49. ਅਜਿਹਾ ਸਟੈਂਡ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਚਾਰਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ 2007 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 306 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਤੀਜੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਚਪੀਐਲਆਰ ਐਕਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਲ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

50. ਚੌਥਾ ਮੁੱਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਪੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ।ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਕਾਲ ਅਰਜ਼ੀ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਲਈ ਧਾਰਾ 151 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।ਇਹ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 2007 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 306 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਨ

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਏ.ਜੇ. ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰਜ਼ ਪੀਵੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ

[ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.]

ਮੌਜੂਦ, ਉਕਤ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਂਬੱਧ ਅਪੀਲਾਂ/ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ/ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

51. ਪੰਜਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਐਚਪੀਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਬੀ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ।

52. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਬੇੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler